

[Viggo Starcke.]

for to medicinalspecialiteter for enden af perronen — jeg skal ikke gengive deres navne her, men enhver vil vide, hvad der henvises til — så er det et meget uheldigt eksempel, idet den ene af disse specialiteter i alle årene før krigen var langt billigere end den apoteksfremstillede, i en kort periode har den været dyrere, og for øjeblikket koster den det samme som den apoteksfremstillede vare, og den anden specialitet har altid været billigere end den apoteksfremstillede vare.

Civilingeniør Jørgen Fakstorp skriver i „Medicinsk Forum“ nr. 10 for 1952 følgende:

„Det er ikke bevist, at det er billigere at fremstille medicin på apotekerne. — Det er aldrig undersøgt, hvad det koster at fremstille medicin på apotekerne. Sådanne undersøgelser er krævet af kommissionens mindretal, men er af flertallet afvist med argumenter, som, set med en teknikers øje, er rent fiktive.“

Professor Knud O. Møller har i kommissionsbetænkningen skrevet:

„En sådan undersøgelse er ikke blevet anstillet, skønt bl. a. mindretallet fremsatte ønsker derom ved et af kommissionens allerførste møder og gentog det adskillige gange senere.“

Og jeg vil gerne sige, at dette arbejde ikke er noget uoverkommeligt arbejde, idet et tilsvarende arbejde f. eks. er blevet udført i Sverige. Det er derfor, jeg må sige dette: angrib blot medicinalfabrikkerne, men vent med at angribe dem, til man har et sagligt, solidt grundlag, og lad være med at angribe dem, når man ikke vil fremskaffe dette saglige grundlag.

Se, forholdet er det, at en almindelig virksomhed, der gør en opfindelse eller en indsats, kan få et patent, som løber 17 år, og når patentbeskyttelsen er udløbet, så er det alligevel fortsat tilladt at anvende dets særnavn. Hvorfor skal man fravige denne ret overfor en speciel form for fabrikker, nemlig medicinalfabrikkerne? I det forslag,

som den tidligere regering fremsatte, og som er blevet betegnet som det Aksel-Knud-Ove-Møller'ske forslag, blev det foreslået, at beskyttelsen af en specialitet skulle gælde for 20 år, og man kunne så ansøge om fortsættelse 10 år ad gangen, så længe det var medicinsk ønskeligt. Ved nærværende forslag foreslås 10 år med eventuelt 2×5 års forlængelse.

Det tidligere forslag fulgte mindretallet i kommissionen, som var på 2 mand, og det nuværende forslag følger flertallet i kommissionen, som er 13 mand. Jeg kan ikke se andet, end at det metodisk må være korrekt, at man, når der er enighed om en hovedpart af lovforslaget, men uenighed om et bestemt område, og mulighed for bedømmelse af konflikten ikke er tilstede, fordi kommissionen har forsømt at foretage den nødvendige undersøgelse, bør følge mindretallets forslag, som afviger mindst fra den gældende praksis, og vente med at følge flertallets forslag, til de oplysninger, som er nødvendige, er fremskaffet.

I realiteten har jo mange af DAK-laboratoriets præparater karakter af særnavn, og der er det specielle forhold, som er et mærkeligt forhold, at medicinalfabrikkerne varer skal forhandles af deres konkurrenter, apotekerne. Jeg mener, at både apotekerne og de hjemlige og de udenlandske medicinalfabrikker har hver deres naturlige område. Det, der er opgaven, er ikke at slå noget i stykker, og når det kraftigt fremhæves, at hvis man følger kommissionens flertal og det nu foreliggende forslag, gør man noget, man ikke kan overse, noget, som kan få uberegnelige og måske skadelige følger for fremtidig forskning og videnskabelig indsats, så bør man overveje spørgsmålet endnu en gang. Den linie, jeg synes man bør gå frem ad, er den, som Den almindelige danske Lægeforening har kaldt liberaliserings-tanken, hvorved man giver mulighed for konkurrence, således at man kan se, hvad der tjener udviklingen, samfundet og patienterne bedst. Vi står sandsynligvis, som jeg har sagt, kun ved begyndelsen til en ud-